



תפ"ח (ירושלים) 47805-04-13 - מדינת ישראל נ' מוחמד שאער

פלילי - חוק העונשין - עבירות ביטחון המדינה

var MareMakom = "תפח (ירושלים) 47805-04-13 - מדינת ישראל נ' מוחמד שאער, תק-מח 2015(4), (30/11/2015)22642";
{p.IDHidden{display:none ;

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 47805-04-13

לפני: כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא
כבוד השופט רפי כרמל
כבוד השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

המאשימה מדינת ישראל
ע"י עו"ד אורי קורב
-נגד-

הנאשמים 1. מוחמד שאער
ע"י עו"ד חאג' מופיד 2. גלאל בן כאיד קוטוב
ע"י עו"ד טארק ברגות
3. אחמד בן חגאזי בזלמית
ע"י עו"ד וסים לידאווי

גזר דין

1. **נאשמים 1-2** הורשעו, בהכרעת דין מיום 24.6.15, בעבירות של סיוע לאויב בזמן מלחמה, לפי סעיפים 99+92 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); וניסיון לשוד, לפי סעיפים 402(ב)+25 לחוק.

נאשם 2 הורשע בנוסף בעבירות של קשירת קשר לפשע (חטיפה ורצח), לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; ניסיון רצח (שתי עבירות), לפי סעיף 305 לחוק; חטיפה לשם רצח, לפי סעיף 372 לחוק; ניסיון חטיפה
עמוד 1



לשם רצח, לפי סעיפים 25+372 לחוק; אימונים צבאיים אסורים (3 עבירות), לפי סעיף 143(א)(2) לחוק; נשיאת נשק, לפי סעיף 144(ב) לחוק; ייצור נשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק; ניסיון לרכוש נשק, לפי סעיפים 144(ב)+25 לחוק; קשירת קשר לפשע (שוד), לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

נאשם 3 הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של קשר לסיוע לאויב בזמן מלחמה (ראה פרוטוקול עמ' 112). לאחר דיון וטיעון משפטי (בהתאם להסדר הדיוני), הורשע הנאשם ביום 21.1.2015 גם בעבירה של ניסיון שוד.

ואלו המעשים: הנאשמים הצטרפו בחודשים פברואר-מרץ 2013 לחוליה בראשותו של נור חמדאן, אשר שמה לה למטרה לפגוע ביהודים המגיעים להתפלל בהר הבית ולפגוע בכוחות משטרה או חיילים המוצבים שם ולבצע פיגועים. חברי החוליה קיימו 10-15 פגישות וקשרו קשר לבצע מעשים שונים בכוונה לסייע לאויב במלחמתו בישראל; בפגישות אלו, רקמו חברי החוליה תכניות למעשי טרור והוציאו לפועל חלק מהן. המדובר בפעולות בעלות אופי צבאי הכרוכות בהשגת נשק, ביצוע ירי והכנת מטענים.

נאשם 1 נטל חלק בפגישה אחת של החוליה ולאחר מכן יצא עם חבריה לאזור א-טור כדי לאתר שוטרים ולחטוף נשקם. הנאשמים איתרו שוטרים אשר את נשקם היו אמורים לחטוף, אך הניסיון סוכל כיוון שהשוטרים התקרבו הנאשם חשש והשליך את מיכל הגז שהיה ברשותו.

נאשם 2 היה חלק מהחוליה, השתתף בשורה של פגישות במקומות שונים בהן יזמו ותכננו פעילות, נטל חלק בניסיון לחטיפת נשק משוטר בא-טור, השתתף באימוני ירי שהתקיימו באזור קלנדיה, ניסיונות לרכישת רימון נעשו על דעתו ובידיעתו. נאשם 2 נטל חלק פעיל בהכנה וניסוי של מטעני צינור, היה ברכב שחטף יהודי תוך מטרה לרצחו ולקחת את נשקו וכן נטל חלק פעיל והיה בחוליה שיצאה לנסות לחטוף אדם פעם שנייה במטרה לרצחו וכן היה חלק מהחוליה שיזמה, תכננה לבצע חטיפה ושוד מחיילים באזור א-טור.

נאשם 3 הצטרף לחוליה בכפוף להיותו רעול פנים בפגישות, על-מנת שלא יהיה ניתן לזהותו. נסע עם אחר לסילוואן לבחון את אזור שכונת אבו-טור וכיצד ניתן לחטוף כלי נשק מאנשי משטרה וחיילים. בהגיעם למקום, האחר ערך היכרות בין נאשם 3 לבין חבר חוליה נוסף בשם עימאד לבין נאשם 2. עימאד ביקש מהנאשם שיתקשר אליו אם יראה כוחות צבא או משטרה, יאמר מילת קוד "שרמוטין", שאז יגיעו שאר חברי החוליה, יתקפו את השוטרים או החיילים ויגנבו את כלי הנשק שלהם. עימאד אמר לנאשם 3 שברשותו אקדח ושכונתו לירות, וכן ככל שיסתייע החוליה תחטוף חייל. בפגישה נדברו עימאד והנאשם 3 כי אם החוליה תתחמש ותתרחב, הם יפוצלו לחוליות נוספות והנאשם 3 יעמוד בראש אחת מהן, כאשר



הוא תמיד יהיה רעול פנים.

בימים הבאים נסע נאשם 3 ברכב ברחבי אבו-טור ותר אחרי אנשי כוחות הביטחון במטרה לחטוף אותם על נשקם, אך לא מצא כאלה.

2. **נאשם 1** יליד 9.8.94, רווק, מתגורר בבית הוריו בשכונת א-טור בירושלים. טרם מעצרו עבד כמכונאי ב"מכבי האש". **מתסקיר שירות המבחן**, עולה כי הנאשם דווח על בריאות נפשית ופיזית תקינה ושלל שימוש בחומרים ממכרים או התמכרות אחרת. מכחיש את המיוחס לו ואינו נוטל אחריות. שירות המבחן התרשם מניהול אורח חיים נורמטיבי ומיכולות תפקודיות וקוגניטיביות תקינות, אך בצדן נטיות אימפולסיביות ופעולה מתוך תמריץ רגעי ללא שיקול דעת מקדים וללא יכולת לבחון באופן בוגר ואחראי את תוצאות המעשה. להערכת קצין המבחן, הנאשם פעל מתוך רצון לרצות את סביבתו החברתית. כן התרשם כי הנאשם פועל מתוך תחושת ניכור, קורבנות ועמדות אנטי ממסדיות העלולות להגביר את הסיכון להתנהגות מפרת חוק ובאופן המכרסם ביכולתו לגלות אמפתיה. הנאשם לא הביע נזקקות טיפולית ולא גילה ולו מודעות ראשונית לכשלוו ההתנהגותיים. הסבירות להישנות התנהגות מפרת חוק הינה בינונית-גבוהה. בנסיבות אלו, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית.

3. **נאשם 2** יליד 26.12.92, רווק, מתגורר בבית הוריו בשכונת א-טור בירושלים. טרם מעצרו עבד בנגריה במשך ארבע שנים. **מתסקיר שירות המבחן**, עולה כי הנאשם דווח על בריאות נפשית ופיזית תקינה ועל שימוש יום יומי, בתדירות גבוהה, באלכוהול ובסמים מסוג חשיש ומריחואנה. הנאשם סיים 9 שנות לימוד ומאז, לדבריו, חלה התדרדרות בהתנהגותו שבאה לידי ביטוי בהתנהגות מסוכנת, אלימה, שוטטות ברחובות וצריכת אלכוהול וסמים. ללא הרשעות קודמות. מכחיש את המיוחס לו, אינו מביע חרטה או נזקקות טיפולית. שירות המבחן התרשם מיכולות קוגניטיביות ותפקודיות סבירות, מאורח חיים אשר אינו מקנה חשיבות לסמכות ולגבולות החוק, היעדר תחושת מסוגלות אישית, תלות מוגברת ואימוץ פעילות עבריינית כדרך לחוש שייכות. עוד התרשם שירות המבחן, מנטיות אימפולסיביות, חוסר יכולת לווסת דחפים, חוסר יכולת להפעיל שיקול דעת מוקדם, שימוש בקורבנות כדי להשיג הכרה והערכה מהאחר, ומדפוסים אלימים באישיותו. הנאשם פעל באירועים המיוחסים לו על מנת לרצות את סביבתו החברתית סיטואציות של קורבנות ונפגעות עלולות להגביר סיכון להתנהגות אלימה ותוקפנית. שירות המבחן התרשם מרמת מסוכנות גבוהה להישנות ביצוע העבירות בעתיד. אשר על כן, הומלץ על ענישה מרתיעה וקונקרטי אשר תחדד עבורו את האחריות למעשיו ותהווה גורם מרתיע לעתיד לבוא.

4. **נאשם 3**, יליד 7.2.87, תושב שכונת אבו-טור בירושלים. לחובתו הרשעה בעבירת שוד משנת 2006,

בגינה ריצה 12 חודשי מאסר בפועל.

5. **ב"כ המאשימה** הדגיש כי הנאשמים הורשעו בעבירות נגד בטחון המדינה שתכליתן איננה להפיק רווח אישי כי אם לחתור תחת יסודות המדינה, וחברה מתוקנת אינה יכולה להסכין למעשים אלו. המחוקק העמיד עונש מיתה בצדן של העבירות וראה בהתארגנות של מחבלים קשירת קשר. חומרת המעשים והמניע האידיאולוגי שביסודן מחייבים ליתן בכורה לשיקולי ההרתעה, היחיד והרבים. הענישה הנוהגת מחמירה בעבירות ביטחוניות בשים לב למניע האידיאולוגי, פוטנציאל הנזק העצום והרציבידיזם שמעורבים בפעילות טרור. תושבותם של הנאשמים במזרח ירושלים רק מעצימה את אלמנט הבגידה הטמון במעשיהם. הוצגה פסיקה בתמיכה למדיניות הענישה. הטרור הפך מכת מדינה. המצב השורר ברחובות ורוח התקופה מחייבים החמרה בענישה בעבירות אידיאולוגיות.

בעניינו של נאשם 1- הנאשם קשר קשר לכיבוש הר הבית תוך שימוש בנשק קר, כן יצא לשטח בכוונה לחטוף כלי נשק מאנשי כוחות הביטחון. מתחם הענישה ההולם את מכלול מעשיו הינו 8-14 שנות מאסר. הנאשם פעל ממניעים אידיאולוגיים, ללא כל רקע של נסיבות אישיות שיכול לתת אמתלה למעשיו, אינו לוקח אחריות על מעשיו ואין בליבו חרטה כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן. אין לחובתו עבר פלילי. בנסיבות העניין, עתרה המאשימה לגזור את עונשו בשליש העליון של מתחם הענישה.

בעניינו של נאשם 2- הנאשם, אדם צעיר, פעל ממניע אידיאולוגי, בעל נטייה לאלימות, ללא נסיבות אישיות שיש בהן להסביר מעשיו, היה לו הכל בחייו. הנאשם מכחיש מעשיו, אינו נוטל אחריות ואינו מגלה חרטה. שירות המבחן התרשם מרמת מסוכנות גבוהה. התסקיר שלילי. מניע אידיאולוגי מגביר את הסיכון לעבריינות חוזרת. אין לנאשם רישום פלילי. מעשיו של הנאשם חמורים ועלולים היו להבעיר את כל מדינת ישראל. התכנית הייתה לכבוש את הר הבית ולפגוע ביהודים ובאנשי כוחות הביטחון בהר הבית. הימים האחרונים ממחישים את משמעותו העדינה והשברירית של הסטטוס קוו בהר הבית ומכאן החומרה המיוחדת הטמונה בתכנית העבריינית של הנאשם. הנאשם ביחד עם שלושה אחרים, כולם חמושים, העלו יהודי לרכבם. האירוע אמנם הסתיים ללא נזק אך בשבריר של רגע יכול היה האירוע להסתיים אחרת. נאשם 2 עסק בגיוס חברי החוליה, ניסה לחטוף נשק מחייל, ביצע מספר אימוני ירי בקלנדיה. אינו דומה אדם שהתאמן בירי לאדם שלא התאמן בירי בבואו לבצע פיגוע. הנאשם הכשיר עצמו לפעולת הטרור והעמיק סיכוי לרצח ולפגע. החוליה לא נעצרה בשלב קשירת הקשר והתכנון, כי אם לאחר שהחזיקו נשק ומטעני חבלה וביצעו צעדים אופרטיביים משמעותיים כמו אימוני ירי וניסיונות רצח. מתחם ענישה במצרף



העבירות וחומרתן עומד בעניינו של נאשם 2 על 18-28 שנות מאסר. בנסיבות אלו, עתרה המאשימה למקם את העונש ההולם מעל מחצית המתחם ולהשית עליו למצער 20 שנות מאסר.

בעניינו של נאשם 3- הנאשם הצטרף לקשר בשלב מאוחר יותר, כן ביצע ביחד עם האחרים ניסיון לחטוף כלי נשק מאנשי כוחות הביטחון. מתחם הענישה הראוי בנסיבות ביצוע העבירות הינו 5-10 שנות מאסר. הנאשם הודה במעשיו וניהל הליך רק בשאלה משפטית תחומה בסוגיית עבירת השוד, יש לזקוף התנהלותו לזכותו. במציאות הביטחונית של ימינו יש במגוריו של הנאשם במזרח ירושלים כדי להחמיר בענישתו. הנאשם מבוגר מיתר הנאשמים בתיק ולחובתו הרשעה בעבירת שוד, בגינה ריצה עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. לא הוגש תסקיר בעניינו ואין נסיבות אישיות שיעמדו לזכותו. הנאשם לא רעב ללחם או נדחק לביצוע המעשים. בנסיבות אלו, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש בשליש התחתון של המתחם.

6. ב"כ נאשם 1 עמד על חלקו של הנאשם בביצוע העבירות אשר התמצה בפגישה אחת בלבד בתוך הרכב בה נטוותה התכנית לביצוע פיגוע וכן בניסיון לחטוף כלי נשק. הודגש כי הנאשם לא השתתף ביתר פגישות התכנון של החוליה, התקשרותו עם חברי החוליה השתרעה על פני ימים ספורים בלבד והוא לא נטל חלק בפעולות נוספות שבוצעו. בכך יש להצביע על חרטה וחזרה למוטב. בעבירות של סיוע לאויב במלחמה התוו בתי המשפט מתחם ענישה של 6-10 שנות מאסר בנסיבות ביצוע העבירה. בעניינו מדובר בפעילות תכנונית בלבד, שלא יצאה לפועל ולא נגרם נזק. בית המשפט בהרכב זה גזר על נאשם בנסיבות דומות עונש של 30 חודשי מאסר בפועל בתיק פ"ח 8065/07. הנאשם ללא עבר פלילי וניהל אורח חיים תקין וסייע לאביו בפרנסת המשפחה. חרף האמור בתסקיר, הנאשם לא נשאל על ידי קצין המבחן האם נוטל אחריות על מעשיו או מתחרט וכעת מוכן הנאשם לעמוד לפני בית המשפט ולהביע חרטה. ההגנה עתרה למתחם ענישה של 3-6 שנות מאסר וטענה כי העונש ההולם מצוי באמצע המתחם.

7. ב"כ נאשם 2 טען כי הנאשם צעיר, זו מעידתו הראשונה בפלילים, בעל רקע משפחתי ואישי קשה. הנאשם נטל עליו את האחריות לאָחיו עם מותה של אמו ובמיוחד לאחר שאביו נישא לאשה אחרת. הנאשם עבד למחיית משפחתו בשעות הלילה במאפיית אנג'ל. מצבו התדרדר לאחר שאחיו החל לצרוך סמים ואלכוהול. תקופת מעורבותו קצרה מאוד- במשך חודש וחצי. כפי שעולה מהעדויות, הנאשם נטל חלק בפעילות תחת השפעת סמים ואלכוהול, לא פעל מתוך מחשבה עויינת למדינת ישראל אלא נגרר אחר אחרים. הנאשם לא היה מהוגי רעיון הקמת החוליה וגם לא מהראשונים להצטרף, תרומתו לא



הייתה משמעותית. הנאשם לא היה מעורב ברכישת האמל"ח ואף לא בא בסוד הפעילות. בתי המשפט נהגו לאבחן כל נאשם על פי חלקו בשותפות. ניסיונות ההתקשרות עם ארגוני הטרור לא צלחו ועל כן לא ניתן היה להוציא לפועל את תכניותיו הצבאיות של נור חמדאן, כמו גיוס 300 אנשים לצורך כיבוש העיר העתיקה וזריקת רימוני יד לעבר יהודים המבקרים במסגד אל-אקצה. יש לבחון את מעשי הנאשם ופוטנציאל הפגיעה הטמון בהם. ממכלול העבירות בהן הורשע הנאשם, רק שני מעשים כללו פוטנציאל פגיעה- חטיפת היהודי והעלאתו לרכב וניסיון החטיפה. באירוע הראשון, התכנית הייתה לאסוף יהודי ברכב לצורך חטיפת נשקו ורציחתו. הנאשם וחבריו ראו שהיהודי אינו נושא נשק ולכן החליטו לשחררו ונמנעו מרציחתו על אף שלא הייתה כל מניעה להשלים את התכנית. יש ליתן משקל לחרטתם בגינה לא השלימו את העבירה. באירוע השני- למחרת חטיפתו ושחרורו של היהודי, הנאשם וחבריו נסעו בשני כלי רכב וניסו לאתר יהודי נושא נשק אך לא הסתייע בידם. שני אירועים אלו מהווים את ליבתו של כתב האישום ומהם יש לגזור את עונשו של הנאשם. יתר המעשים המיוחסים לנאשם התאפיינו בחוסר תכנון וחלקו של הנאשם בהם היה מזערי. על כן, אין ליתן להם משקל משמעותי בגזירת דינו של הנאשם.

ההגנה טענה כי בנסיבות ביצוע העבירה ובהתחשב במדיניות הענישה יש להשית על הנאשם עונש שלא יעלה על 10 שנות מאסר; והפנתה לפסיקה בתמיכה לכך. נטען למתחם ענישה של 8-12 שנות מאסר וכי יש למקם את העונש במחציתו הראשונה בהתחשב בנסיבותיו האישיות ובביצוע מעשיו תחת השפעת סמים ואלכוהול במצב של מודעות מטושטשת.

8. **ב"כ נאשם 3** הדגיש כי הנאשם הודה במעשיו והורשע על יסוד הודאתו ללא כל תימוך ראייתי נוסף, ללמדך על היעדר כוונה לפגוע בביטחון מדינת ישראל. הנאשם הצטרף להתארגנות בשלב מתקדם על רקע הפניה אליו וממניע של בצע כסף ללא כל אלמנט אידיאולוגי. מה גם, הנאשם לא הפגין רצינות במעשיו ולא השלים את ביצוע העבירה, שכן יצא לתור אחרי חייל על מנת לחטוף נשקו, אולם לאחר שהבחין בחיילים שב על עקבותיו ולא ביצע זממו. הנאשם הורשע על יסוד מחשבה פלילית שנלווה לה צעד ראשוני בתהליך הביצוע. בנסיבות אלו, לא היה במעשיו כדי לסכן את ביטחון המדינה וכל שכן לא נגרם בעטיים נזק. מעבר לכך, יש בהתנהלותו כדי להצביע על הפנמה וחרטה. הנאשם לא היה חלק דומיננטי ומרכזי בחוליה. נסיבות ביצוע העבירה אינן חמורות ועל כן לא ניתן ללמוד ממדיניות הענישה בעבירות כגון דא. ההגנה טענה למתחם ענישה של 6-24 חודשי מאסר. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה והביע חרטה, בכך חסך גם מזמנו של בית המשפט. בשנת 2006 אכן הורשע ונדון למאסר, אך מאז נישא וניהל אורח חיים נורמטיבי ופרודוקטיבי, במהלך מעצרו נולד בנו. הנאשם עצור מיום 20.4.13



ונטען כי על אף הודאתו וניהול הגנתו ביעילות, משפטו התארך שלא באשמתו ועד היום הינו שוהה במעצר מאחורי סורג ובריח.

9. **נאשם 1** בדבריו לפנינו הביע רצון לשוב לחיים נורמליים והוסיף "אם עשיתי משהו אני מצטער".

10. **נאשם 2** בדבריו לפנינו ביקש לחזור לחיק משפחתו ולחיות חיים טובים וישרים.

10. **נאשם 3** בדבריו לפנינו הדגיש שלא הייתה לו כוונה לפגוע בביטחון מדינת ישראל וביקש לשוב לרעייתו ובנו ולהקים משפחה נורמלית ו"אינשאללה יהיה שלום בעולם".

11. מעשי הנאשמים פגעו **בערכים המוגנים** של ריבונות מדינת ישראל וביטחונה, שלום אזרחי מדינת ישראל, הסדר הציבורי והתנהלות תקינה של שגרת החיים במדינה.

נסיבות ביצוע העבירה- הנאשמים הצטרפו לחוליה ששמה לה למטרה לפגוע בכוחות הביטחון וביהודים המתפללים בהר הבית. הנאשמים נטלו חלק בתכנון פיגוע, נשבעו על ספר קוראן לחברי החוליה וניסו לחטוף נשק משוטר על מנת לעשות בו שימוש בפיגוע הירי. נאשם 3 הצטרף לחוליה בשלב מתקדם יותר ומעורבותו משתרעת על פני ימים ספורים. כן ביצע ניסיון לחטוף כלי נשק מאנשי כוחות הביטחון. נאשם 3 פעל שלא ממניע אידיאולוגי ולא היה דומיננטי בפעילות החוליה. נאשם 1 השתתף אף הוא בפגישה אחת של חברי החוליה ובפעילות אחת של ניסיון לחטיפת נשק, אך פעל ממניע אידיאולוגי והיה מיוזמי החוליה. הפעילות הסתיימה ללא נזק אך ורק בשל תפיסתם בכף על ידי אנשי כוחות הביטחון. נאשם 2 הפליג ונטל חלק בפעולות צבאיות נוספות, השתתף באימוני ירי וביצע ניסיונות חטיפת יהודים לשם רצח וגניבת נשק וכן ביצע ניסיון לחטיפת נשק. בכך העמיק הנאשם 2 את דרכו בארגוני הטרור ושכלל את מעשיו במטרה לפגוע ביהודים ולפגוע במדינת ישראל. אין המדובר בתכנון סתמי כי אם בניסיונות אופרטיביים לבצע פיגועים שונים.

פעולותיה של החוליה הינם חלק מהטרור עמו מתמודדת מדינת ישראל יום ביומו, טרור הגובה חיי אדם ומפר את שגרת יומם של רבים. חברי החוליה תכננו להרחיב החוליה ופעילותה, נפגשו, הגו ותכננו תוכניות טרור ואף יצאו לבצען, כאשר המטרה העיקרית להשיג נשק ולו במחיר רצח.

מדיניות הענישה- חומרתה המופלגת של העבירה של סיוע לאויב במלחמתו גלומה בעונש שהעמיד המחוקק בצידה- מיתה או מאסר עולם (סעיף 99 לחוק). דין זהה נקבע לקשירת קשר או ניסיון לביצוע



העבירה. יש לזכור כי על כפות המאזניים עומדים ערכים מוגנים כבדי משקל המגלמים בליבתם את אושיות קיומו של ביטחון אישי וציבורי במדינה. העבירה של ניסיון לשוד בנסיבות העניין מקופלת בחובה של עבירת הסיוע לאויב במלחמתו. בית המשפט העליון בע"פ 2479/14 **מוחמד פרחאן נ' מדינת ישראל** (25.5.15), התווה מדיניות ענישה מחמירה במקרי אלימות והפרות סדר בהר הבית מתוך הבנה שכל מעשה אלימות בהר הבית "עלול להבעיר, תרתי משמע, את האזור כולו" ולגרור מעשי אלימות נרחבים בעלי פוטנציאל נזק קשה.

הענישה הנוהגת התוותה מדרג לפי שלב הוצאת הפיגוע לפועל ופוטנציאל הנזק הגלום בו. בתפ"ח 26637-09-13 **מדינת ישראל נ' חמדי רומאנה**, קבע בית משפט זה (מותב זה) מתחם ענישה של 6-10 שנות מאסר בנסיבות דומות של קשירת קשר לביצוע פיגוע ועונשו של הנאשם נקבע באמצע המתחם והועמד על 8 שנים. יש לאבחן את עניינו לחומרא שכן התוכנית באותו מקרה טרם נתגבשה סופית ועלו בנאשם הרהורי חרטה, כן עמדו לימינו נסיבות אישיות. בתי המשפט החמירו במקרים בהם תכלית הקשר לחטוף חייל או אזרח ישראלי וגזרו עונשים של 8-14 שנות מאסר ובמקרה אחד 20 שנים (ראה גזר דינו של בית המשפט הצבאי בשומרון בתיק 1319/13 **התביעה האזרחית נ' סאיד מונג'ד דיב ג'אסר**, והפסיקה המפורטת שם). בעניינו, הנאשמים לא היו גורם מרכזי בתכנון. במקרים בהם התכנון היה בשלב מתקדם של הוצאתו לפועל הושתו עונשי מאסר משמעותיים. בעניינו הנאשמים תכננו לבצע פיגוע גדול ולשם כך נזקקו לנשק נוסף. תכניתו של הפיגוע איננה ידועה ולא ברור אם נתגבשה סופית אך הנאשמים ביחד עם אחר איתרו רכב של שוטרים סמויים על מנת לחטוף נשק, האחר היה מצוייד בנשק והם בגז פלפל, השלושה נצפו על ידי שוטרים השליכו מכיסם מיכלי הגז ועזבו, בכך יש משום תחילת הוצאתו לפועל של פיגוע זה.

לפנינו אירוע אחד לצורך קביעת מתחם הענישה, לפי מבחן ה"קשר ההדוק" (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.10.14)). מדובר בתכנית עבריינית אחת שתכליתה לחתור תחת קיומה של מדינת ישראל ולפגוע באזרחיה באמצעות ביצוע פיגועים שונים בהר הבית וברחבי מדינת ישראל, על פני רצף של זמן.

מתחם הענישה - נאשמים 1 ו-3 הורשעו בעבירות זהות, חלקם באירועים דומה, שניהם לא נטלו חלק דומיננטי בחוליה, השתתפו בפגישה אחת בלבד וביצעו ניסיון אחד לחטוף נשק מחייל שלא צלח. יחד עם זאת, נאשם 1 פעל ממניע אידיאולוגי מובהק אשר לא הוכח בעניינו של נאשם 3. נאשם 3 היה מעורב בפעילות החוליה זמן קצר יחסית לנאשם 1 ולא היה מיוזמי החוליה. אשר על כן, בעניינו של נאשם 1



נקבע מתחם ענישה של 4-7 שנות מאסר בפועל ובעניינו של נאשם 3 נקבע מתחם ענישה של 3-6 שנות מאסר בפועל.

חלקו של נאשם 2 רחב יותר וכולל הכנת מטעני צינור, אימוני ירי, ניסיון לחטיפת חיילים ושווד נשקם, חטיפת יהודי ושחרורו ללא פגע. מתחם הענישה בעניינו יעמוד על 10-20 שנות מאסר.

12. **נסיבות אישיות והעונש בתוך המתחם-** אין בנסיבותיהם האישיות של הנאשמים כדי להקל בעונשם. נאשם 1 פעל ממניע אידיאולוגי, חרטתו אינה חרטה ומלשונו בבית המשפט ניכר כי אינו מוצא פסול במעשיו. נאשם 2 פעל ממניע אידיאולוגי, שירות המבחן התרשם מסיכון גבוה להישנות מעשיו, לא נטל אחריות על מעשיו ולא הביע חרטה. יחד עם זאת, גילו צעיר, ללא עבר פלילי, נסיבותיו האישיות אינן פשוטות והוא פעל לעיתים תחת השפעת אלכוהול וסמים. העובדה כי הנאשם ושותפיו בחרו לשחרר את היהודי שכבר ישב ברכבם ללא פגע, תעמוד לימינו בגזר הדין. נאשם 3 הודה במעשיו, קיצר ההליך, הביע חרטה ולא הוכח מניע אידיאולוגי. עברו הפלילי אינו מכביד ואינו נעוץ בעבירות ביטחון, אך מעשיו חוזרים על עצמם. נאשם 3 נשוי ואב לתינוק רך בימים. יחד עם זאת, ידם של שיקולי הגמול וההרתעה על העליונה. אין כל צידוק למעשי הנאשמים ויש למצות עמם הדין למען ייראו וייראו. גל הטרור השוצף ופוקד את מדינת ישראל בימים אלו מעלה את הצורך לנהוג ביד רמה וקשה בכל המבקש לפגוע בביטחון הציבור והמדינה. כל שכן, מי מבקש לפגוע באיזון הרגיש והשברירי בהר הבית ובכך להצית מוקדי איבה נוספים. יש להשיב את השקט והביטחון לרחובות מדינתו.

13. בצירוף הדברים, אנו גוזרים על נאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 4.5 שנות מאסר שתחילתם ביום מעצרו 20.4.13.

ב. מאסר של שנתיים אותו ירצה אם יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירה נגד ביטחון המדינה.

על נאשם 2, מצאנו לגזור את העונשים הבאים:

א. 13 שנות מאסר שתחילתו ביום מעצרו 17.4.13.

ב. מאסר של שנתיים אותו יירצה אם יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירה נגד ביטחון המדינה.

על נאשם 3, מצאנו לגזור את העונשים הבאים:



א. 3.5 שנות מאסר שתחילתו ביום מעצרו 22.5.13.

ב. מאסר של שנתיים אותו יירצה אם יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירה נגד ביטחון המדינה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח בכסלו התשע"ו, 30 בנובמבר 2015, במעמד הצדדים.

רבקה פרידמן-פלדמן, שופטת

רפי כרמל, שופט

יעקב צבן, שופט
[סג"נ - אב"ד]